

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Obo/79/2012
Identifikačné číslo spisu:	9012899541
Dátum vydania rozhodnutia:	14.12.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Veselá Zemaníková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:9012899541.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci vyhláseného konkurzu na majetok úpadcu Poľnohospodárske výrobné a obchodné družstvo Domaníža - „v konkurze“, Domaníža, IČO: 00 200 051, o rozdelení výťažku, na odvolanie úpadcu, likvidátora úpadcu F. a konkurzného veriteľa CENTRAL EUROPEAN FINANCIAL MANAGEMENT, a. s., Opatovická 4, Praha 1, Česká republika, IČO: 256 49 388 proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 31. mája 2012, č. k.: 51-24 K 142/95-Že-1324 a proti opravnému uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 14. júna 2012, č. k. 51-24 K 142/95-Že-1334, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 31. mája 2012, č. k.: 51-24 K 142/95-Že-1324 v znení opravného uznesenia zo dňa 14. júna 2012, č. k. 51-24 K 142/95-Že-1334 p o t v r d z u j e.

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie likvidátorky Vlasty Kupcovej o d m i e t a .

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie konkurzného veriteľa CENTRAL EUROPEAN FINANCIAL MANAGEMENT, a. s. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 31. mája 2012, č. k. 51-24 K 142/95-Že-1324 o d m i e t a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 31. mája 2012 č. k. 51-24 K 142/95-Že-1324 v znení opravného uznesenia zo dňa 14. júna 2012 rozhodol o rozvrhu speňaženého majetku z podstaty úpadcu Poľnohospodárske výrobné a obchodné družstvo Domaníža - „v konkurze“.

Z odôvodnenia vyplýva, že uznesením zo dňa 13. januára 2011 / na l. č. 1231 / súd schválil konečnú správu o speňažení majetku z podstaty úpadcu a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu konkurznej podstaty. Proti konečnej správe podal odvolanie veriteľ ERASMUS LEGAL, s. r. o., ktorému odvolací súd nevyhovel. Unesenie o konečnej správe nadobudlo právoplatnosť 5. októbra 2011. Z uznesenia o konečnej správe vyplýva, že príjmy z konkurznej podstaty boli 1 459 410,01 eur, z toho príjmy zo speňaženia 857 200,51 eur, príjmy získané inou činnosťou 601 644,14 eur. Na účte úpadcu pri vyhlásení konkurzu bola suma 565,36 eur. Výdavky predstavovali spolu sumu 381 948,37 eur a suma na

rozdelenie veriteľom je vo výške 938 084,84 eur.

Správca konkurznej podstaty následne predložil návrh na rozvrhové uznesenie, ktorý doplnil dňa 9. februára 2012 a dňa 29. mája 2012.

Súd rozhodol podľa § 28 ZKV o uspokojení oddelených veriteľov z výťažku majetku, ako vyplýva z bodu I/ výroku tohto uznesenia.

Neuspokojená časť zabezpečených pohľadávok oddelených veriteľov č. 15/ a č. 42/ súd v súlade s výsledkami prieskumného pojednávania zaradil do III. triedy. V rozvrhovom uznesení rozhodol i o odmene správcu konkurznej podstaty, ako i o súdnom poplatku.

V bode IV výroku rozvrhového uznesenia rozhodol o pohľadávkach proti podstate, v bode V o pohľadávkach druhej triedy pomerne podľa § 32 ods. 5 ZKV.

V konečnej správe bola schválená suma na rozdelenie veriteľom vo výške 938 084,84 eur, z ktorej po odpočítaní sumy určenej na uspokojenie oddelených veriteľov / 21 287 eur /, pohľadávok proti podstate / 16 743,05 eur /, sumy na rozdelenie veriteľom zaradených do druhej triedy / 563 722,54 eur /, pripadlo na veriteľov tretej triedy suma 336 332,25 eur. Pri výške zistených pohľadávok veriteľov vo výške 1 253 905,86 eur, predstavuje koeficient 0,2682277, podľa ktorého boli veritelia uspokojení.

Na podnet správcu konkurznej podstaty a z obsahu spisu súd zistil, že pri určovaní sumy na rozdelenie uspokojenia pohľadávok veriteľov tretej triedy, nezohľadnil pri odpočítavaní sumu 38 236,27 eur, ktorá bola vyplatená oddelenému veriteľovi č. 14 /Obec Domaniža/ na základe Opatrenia zo dňa 1. decembra 2006 / na l. č. 828 spisu / a veriteľovi č. 15 / OMEGA ASSET MANAGMENT, s. r. o., pôvodne VÚB, a. s., Bratislava pobočka Považská Bystrica / na základe Opatrenia / l. č. 737 spisu / a taktiež nezohľadnil pri pohľadávkach proti podstate sumu 2 489,61 eur, ktorá už bola započítaná v konečnej správe ako výdavky proti podstate, preto mali byť odpočítané pohľadávky proti podstate len vo výške 14 253,44 eur a nie 16 743,05 eur, ako to bolo uvedené v odôvodnení rozvrhového uznesenia. Na základe uvedených skutočností súd opravil bod VI výroku rozvrhového uznesenia tak, ako vyplýva z výroku opravného uznesenia.

Proti rozvrhovému uzneseniu sa odvolal úpadca podaním zo dňa 21. júna 2012, v ktorom uviedol, že po skončení konkurzu bude likvidátorka povinná urobiť kroky smerujúce k vyporiadaniu vráteného majetku a úkony zabezpečujúce výmaz družstva z Obchodného registra. Pri vyporiadaní majetku vylúčeného z konkurznej podstaty nebude možné získať žiadne finančné prostriedky. Celkovo vyčísliť náklady na výmaz družstva z Obchodného registra, za rôzne správne poplatky, platby zavedenie účtovníctva, právne služby a odmenu likvidátora čiastku 3 171,00 eur.

V rozvrhovom uznesení nie je na tieto nevyhnutne potrebné finančné prostriedky pre úpadcu pamätané. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd zrušil rozvrhové uznesenia a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Proti rozvrhovému uzneseniu sa z obsahovo zhodných dôvodov ako úpadca odvolala aj likvidátorka úpadcu Vlasta Kupcová.

Proti rozvrhovému uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 31. mája 2012 podal odvolanie aj konkurzný veriteľ CENTRAL EUROPEAN FINANCIAL MANAGMENT, a. s., Praha a navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Požiadaval o odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania.

Uvedený konkurzný veriteľ podal odvolanie aj proti opravnému uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 14. júna 2012, č. k. 51-24 K 142/95-Že-1334. V odvolaní uviedol, že k sume schválenej v konečnej správe na rozdelenie pre veriteľov o výške 938 084,84 eur, je potrebné prirátat výšku

úrokov, ktoré prirástli k tejto sume od podania návrhu konečnej správy až po realizáciu rozvrhového uznesenia. K neodpočítaniu sumy 38 236,27 eur zo sumy určenej na rozdelenie veriteľom v konečnej správe uviedol, že táto suma mala byť v konečnej sume 938 084,84 eur zohľadnená, a ak by ju súd opomenul zohľadniť, nie je možné týmto spôsobom sumu určenú na rozvrhnutie veriteľom meniť. Podnet správcu na základe ktorého došlo k zmene mal smerovať proti uzneseniu o schválení konečnej správy nie voči rozvrhovému uzneseniu.

Namietol nesprávny postup pri výpočte sumy pohľadávok proti podstate. Keď podľa jeho názoru suma pohľadávok proti podstate mala byť určená vo výške 12 501,95 eur a na takúto výšku mala byť opravená vo výroku rozvrhového uznesenia v časti pohľadávok proti podstate. Navrhoval, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Správca konkurznej podstaty sa vyjadril k odvolaniu úpadcu a likvidátorky, ktoré podala likvidátorka úpadcu tak, že do spracovania a vykonania konečnej správy si likvidátorka u správcu konkurznej podstaty neuplatnila žiadne finančné prostriedky, ani do vydania rozvrhového uznesenia. Zároveň uviedol, že požadovaná suma 3 171 eur nie je dôvodná. Poukázal na ustanovenia ZKV v platnom znení, ktoré neobsahuje žiadne ustanovenie, ktoré by ukládalo správcovi konkurznej podstaty, aby po skončení konkurzu vyčlenil pre likvidátora finančné prostriedky na ukončenie likvidácie spojené s vylúčeným majetkom z konkurznej podstaty .

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal odvolania podľa § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p.

K odvolaniu úpadcu podaného likvidátorkou a k odvolaniu likvidátorky zaujal nasledujúci názor:

Predmetom odvolania je posúdiť správnosť rozvrhového uznesenia s ohľadom na skutočnosť, že sa v ňom nepočíta s výdavkami likvidátora úpadcu spojenými s výmazom z Obchodného registra, správnymi poplatkami, nákladmi na vedenie účtovníctva, právne služby a odmenu likvidátora.

Z predložených dôkazov je zrejmé, že na majetok úpadcu bol vyhlásený konkurz uznesením zo dňa 8. augusta 1997 a Krajský súd v Banskej Bystrici schválil konečnú správu uznesením zo dňa 13. 01. 2011, č. k. 51-24 K 142/95-Že-1231, ktoré uznesenie bolo Najvyšším súdom Slovenskej republiky, potvrdené a nadobudlo právoplatnosť 05. 10. 2011. Z uznesenia o schválení konečnej správy, vyplýva, že celkové výdavky konkurzu boli vo výške 381 948,37 eur, z toho výdavky podstaty vo výške 379 293,97 eur. Úpadcom namietané náklady sa v schválených výdavkoch nenachádzajú. Námietky proti konečnej správe nepodal. Taktiež sa proti uzneseniu súdu prvého stupňa, ktorým bola konečná správa schválená neodvolal. Z ustanovenia § 30 zákona o konkurze a vyrovnaní je zrejmé, že súd vydá rozvrhové uznesenie až po právoplatnosti uznesenia o schválení konečnej správy, keďže uznesenie o schválení konečnej správy, je základom pre zistenie výšky výťažku zo speňažovania konkurznej podstaty. V danej veci nie je sporné, že rozvrhové uznesenie je v súlade s konečnou správou, ktorej správnosť na základe odvolania konkurzného veriteľa potvrdil uznesením aj Najvyšší súd Slovenskej republiky. Je zrejmé, že pohľadávka, ktorú úpadca požaduje zaradiť do rozvrhového uznesenia vznikne len v budúcnosti pričom zo žiadneho ustanovenia zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v platnom znení nevyplýva pre správcu povinnosť vyčleniť finančné prostriedky na skončenie likvidácie, likvidáciu vylúčeného majetku a výmaz družstva z obchodného registra. Z predložených dokladov je jednoznačné, že rozvrhové uznesenie je spracované v súlade s konečnou správou a nie je právny dôvod, na základe námietok úpadcu, rozvrhové uznesenie meniť.

Likvidátorka, ktorá podala odvolanie nie je účastníčkou konkurzného konania podľa § 7 ZKV a žiadnu pohľadávku si v konkurznom konaní ani neuplatnila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného uznesenie napadnuté úpadcom podľa § 219 ods. 2 O. s. p. potvrdil a odvolanie likvidátorky podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol.

Proti rozvrhovému uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 31. mája 2012 č. k. 51-24 K 142/95-Že-1324 podal odvolanie aj konkurzný veriteľ / CENTRALL.... /, a to dňa 26. 07. 2012. Žiadal odvolací súd aby rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Konkurzný veriteľ podal odvolanie aj proti opravnému uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 14. júna 2012, č. k. 51-24 K 142/95-Že-1334. V odvolaní uviedol, že k sume schválenej v konečnej správe na rozdelenie pre veriteľov o výške 938 084,84 eur, je potrebné prirátat' výšku úrokov, ktoré prirástli k tejto sume od podania návrhu konečnej správy až po realizáciu rozvrhového uznesenia.

K neodpočítaniu sumy 38 236,27 eur zo sumy určenej na rozdelenie veriteľom v konečnej správe uviedol, že táto suma mala byť v konečnej sume 938 084,84 eur zohľadnená, a ak by ju súd opomenul zohľadniť. Podnet správcu na základe ktorého došlo k zmene mal smerovať proti uzneseniu o schválení konečnej správy nie voči rozvrhovému uzneseniu. Namietol aj nesprávny postup pri výpočte sumy pohľadávok proti podstate. Keď podľa jeho názoru suma pohľadávok proti podstate mala byť určená vo výške 12 501,95 eur a na takúto výšku mala byť opravená vo výroku rozvrhového uznesenia v časti pohľadávok proti podstate. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) skôr ako pristúpil k vecnému prejednaniu odvolania, skúmal, či odvolanie konkurzného veriteľa proti rozvrhovému uzneseniu zo dňa 31. mája 2012 bolo podané v zákonom stanovenej lehote. V napadnutom uznesení súdu prvého stupňa je poučenie, v zmysle ktorého lehota na podanie odvolania je 30 dní odo dňa jeho zverejnenia v Obchodnom vestníku. V Obchodnom vestníku č. 117 bolo dňa 19. 06. 2012 pod značkou K007847 zverejnené predmetné rozvrhové uznesenie. Lehota na podanie odvolania preto začala plynúť dňa 20. júna 2012 a skončila dňom 20. júla 2012. Konkurzný veriteľ však odvolanie podal až 26. júla 2012.

Konkurzný veriteľ požiadal o odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 22. 08. 2012, č. k. 51-24 K 142/95-Že-1379 právoplatným dňom 19. 09. 2012 jeho žiadosť zamietol.

Podľa ust. § 218 ods. 1 písm. a/ odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané oneskorene.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe vyššie uvedeného zistil, že odvolanie konkurzného veriteľa bolo podané oneskorene, preto odvolanie proti rozvrhovému uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 31. mája 2012, č. k. 51-24 K 142/95-Že-1324 podľa ust. § 218 ods. 1 písm. a/ O. s. p. odmietol.

Konkurzný veriteľ podal odvolanie aj proti opravnému uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 14. júna 2012, č. k. 51-24 K 142/95-Že-1334.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

Základnou otázkou pre posúdenie dôvodnosti odvolania konkurzného veriteľa proti opravnému rozvrhovému uzneseniu je či súd prvého stupňa postupoval správne, keď znížil sumu určenú na uspokojenie veriteľom III. triedy o 38.236,27 eur, t. j. vyplatená oddeleným veriteľom a o sumu 2 489,61 eur, ktorá bola podľa správcu započítaná už v konečnej správe ako výdavky podstaty.

Krajský súd v Banskej Bystrici schválil konečnú správu uznesením zo 13. 01 2011, č. k. 51-24 K 142/95-Že-1231, ktoré uznesenie bolo Najvyšším súdom Slovenskej republiky, potvrdené a nadobudlo právoplatnosť 05. 10. 2011. Z uznesenia o schválení konečnej správy, vyplýva, že celkové výdavky konkurzu boli vo výške 381 948,37 eur, z toho výdavky podstaty vo výške 379 293,97 eur. Suma určená na rozdelenie pre veriteľov bola určená vo výške 938 084,84 eur.

Na podnet správcu konkurznej podstaty boli zistené určité nezrovnalosti v sume určenej na rozdelenie veriteľom a po preskúmaní napadnutého uznesenia bolo zistené, že išlo len chyby vo výpočte, ktoré je v zásade možné odstrániť podľa § 164 O. s. p. Ak teda súd zistí, že v rozhodnutí došlo k zrejмым chybám, môže takéto rozhodnutie opraviť. Ak bolo teda zistené, že došlo k zrejmej chybe vo výpočte konečnej sumy 938 084,84 eur, v ktorej mala byť zohľadnená už vyplatená suma oddeleným veriteľom vo výške 38 236,27 eur, ako i suma 2 489,61 eur, bolo možné chybu odstrániť opravou. Podľa výpočtu v opravnom uznesení došlo k odstráneniu chyby, keď v konečnej správe určenej sume 938 084,84 eur na uspokojenie veriteľov po odpočítaní sumy určenej pre oddelených veriteľov, sumy vyplatené oddeleným veriteľom, sumy pre uspokojenie pohľadávok veriteľov druhej triedy a pohľadávok podľa bodu III / súdny poplatok / a bodu IV pohľadávky proti podstate, okrem sumy 2 489,61 eur vyčísľil sumu na rozdelenie veriteľom tretej triedy vo výške 300 585,59 eur.

Na ostatné námietky týkajúce sa odôvodnenia opravného uznesenia v častiach, ktoré výrok tohto uznesenia neobsahuje, neprihliadal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe takto posúdeného právneho stavu opravné uznesenie podľa § 219 O. s. p. potvrdil.

Toto uznesenie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.